

Wytyczne konserwatorskie do wykonywania inwentaryzacji architektonicznej obiektów zabytkowych

Inwentaryzacja architektoniczno – budowlana obiektów zabytkowych powinna, obok wartości praktycznych, posiadać także wartość naukową oraz dokumentalną, ponieważ rejestruje stan przed pracami, które na pewno wprowadzą zmiany. Inwentaryzacja musi być nie tylko dokładna pod względem technicznym i przedstawiona w odpowiedniej skali, ale powinna odwzorowywać wszelkie widoczne przekształcenia. Układ przestrzenny zabytku wymaga zazwyczaj kilku przekrojów pionowych. Musi też uwzględniać wszystkie zachowane zabytkowe detale, które poza oznakowaniem ich na rzutach powinny być narysowane oddzielnie w odpowiednich skalach. Ponadto do inwentaryzacji rysunkowej powinna zostać dołączona dokumentacja zdjęciowa z oznaczeniem na rysunkach miejsca wykonania zdjęć. Na rysunkach należy wyraźnie oznaczyć elementy oryginalnego wyposażenia.

Część rysunkowa inwentaryzacji powinna być sporządzona w skali dostosowanej do specyfiki i charakteru obiektu budowlanego.

Opracowanie graficzne powinno zawierać:

- rzuty wszystkich kondygnacji - skala 1:100
- przekroje charakterystycznych miejsc budynku - skala 1:100
- widoki elewacji – skala 1:100
- dla części obiektu o wyższym stopniu skomplikowania rysunki powinny być wykonane w skali 1:50
- rysunki detali występujących na elewacji w skali odpowiedniej dla przedstawionego elementu opracowane wg wzoru nr 2
- na rzutach zaznaczona lokalizacja elementów oryginalnego wyposażenia (np.: stolarka okienna, drzwiowa, sztukaterie, piece, posadzki itp.)
- elementy oryginalnego wyposażenia powinny posiadać odrębne rysunki w skali odpowiedniej dla przedstawionego elementu np.: stolarka okienna, drzwiowa opracowane wg wzoru nr 2
- dodatkowo każde z inwentaryzowanych pomieszczeń powinno mieć swoją kartę inwentaryzacyjną opracowaną wg wzoru nr 1